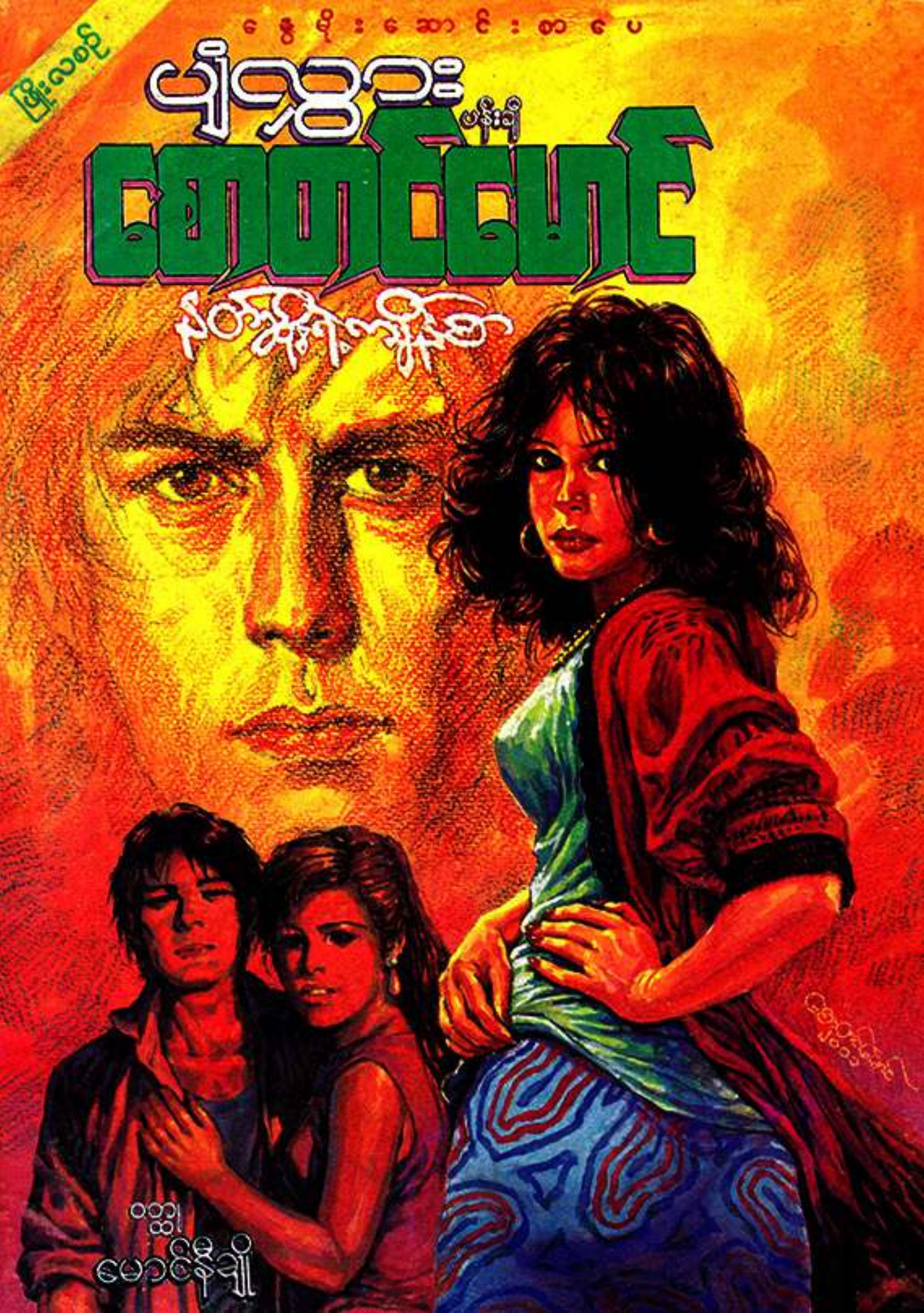

မြို့လှော်

မိုးဝင်း : မိုးဝင်း : မိုးဝင်း

မြို့လှော်

မိုးဝင်း

မိုးဝင်း

မျက်နှာလှုပ်လှုပ် မှုတ်မှတ် အထွေ့တစ်ခုကြောင့်
သုဗ္ဗာန်ခနဲ မျက်နှာဖုံး ဖွင့်လိုက်၏။ သူ့အားနှိုး
အရှေ့ဘက် တစ်ခုကပ်မှန်မှတစ်ဆင့် နေပြည်
အလင်းတန်းတို့ ရွာပြာကျသွား၏။

မျက်နှာလှုပ်လှုပ် တို့မှတစ်ဆင့်
အသိပိတ်ထဲ မျက်နှာလှုပ်လှုပ်
လေးတစ်ခု ပုံဖော်သောအခါ
မျှ။ ။ ချစ်သောမျှသက်ပိုင်

သို့သော်လည်းကောင်း သူတို့
အချင်းချင်းလိုက်ပါသောအခါ
တစ်ခုတော့ ရပ်တန့်သွား၊ ခိုလှုံ
ပြီးသူ။ ။ ချစ်သောမျှသက်ပိုင်
စက်စက်လေး မျှသက်ပိုင်

အောင်မိမိကလေး သက်သေ ပြောသွား
လို့မိရင်း မှီခိုသိပ်ဝတ်ရတာ
ဖြတ်ခဲ့ သူစောင်းလှည့်လို့ပါ၏

သွေးပြက်ပွယ် မြင်ကွင်းတစ်ခု
အရှင်သက်သက် မြင်ကွင်းလို့ရ
သို့မို့ စတင်ထုတ်မှ သူ ဂုဏ်ခံ
ထာဝရ မိမိပြန်သား *

မှီခို

မျိုးနွယ် မျိုးရိုး
ဒီလွှဲလွှဲကံကြိုက်
ဒါနဲ့ ဒါနဲ့

ဒွက်ခြင်း သူ့ရင်ထဲ မေ့လျော့ကိစ္စ
တို့ အကွေးဆိုးကပ်ခဲ့ ချုပ်မြတ်
ယုတ်နယ် တို့ဝင်လာပြီး ခြောက်
လနဲ့ခြင်းတို့က နှလုံးတိမ်ထွင်းထဲ
တို့နက်ဝင်လာ၏ ...

သူနဲ့ ရွာသွပ်သွပ်မာ
ဘေးဟပ် ယပ်လှိုက်သွပ်

မ

၉

ဇာညှိုးကပ်ယောက်နှယ် ခုတင်ထက်မှ ခုန်ခတ်မရင်း
 ဧကန်တော်ပါးအား၊ ကြမ်းတမ်းစွာ ဆွဲဖွင့်လိုက်၏
 သူငယ်ကလေးမှ ဝန်ခံတော်ပါး၊ ပြန်ဝတ်သွား
 သံကို ဆွဲရမည်ကို နှိုင်း ...

မိမိ ...
 မိမိ ဘယ်မှာ
 သံ ...

မမ ...
 မမ မြင့်မိုရ် ...

သူပါစပ်မှ မှုတ်လိုရာ မမမြင့်မိုရ်လက်ကိုင်
 ဧကန်တော်ပါးတရပ်ခံရင်း၊ လှေကားကနေ
 တစ်ခါတည်း၊ မြည်အောင် ပြောသောအခါ
 မိသားစု ...

ဆွေမျိုးမလယ်မှာ သူ့ချစ်
လျက် ကျွန်ုပ်တို့မှာ ထိုင်နေတဲ့
မေမြင့်မိုရ်ခင်အားမြင်မှ
သူ့ခြေအင်္ကျီ ဂုဏ်သိမ်းရ၏

မေမြင့်မိုရ်
မျိုးလှူဟင် မှ မျိုး
မျိုး ဘယ်မှာလဲ

မောင်လေး
ဘာတွေ လျှောက်ခံတာ
နေလဲ တိတ်စမ်း

မျိုး မှ
မျိုး မြို့တော့သွား
မေ မြင့်မိုရ်

ထိုင်းဝမ်း
မောင်လေး

ပြဇာတ်မြေပုံပါက အမေမြင့်မိုရ်ရေ
 နွတ်ထွက်စကားကို ယေဝဇာတိတပုဒ်က
 နာခံသာသနာပီပီ ဗျာဓိ အနီးသို့
 ဆိုဟန်မှာ ထိုင်ချလိုက်မိ၏။

အမေမြင့်မိုရ်ရေက ဘေးပါး
 တစ်သက်သို့ အေးစိမ့်စိမ့်
 ဂိုဏ်းသို့ အကြံပေးတတ်
 သူရဲကို ထွက်ဖောက်စီမံ
 လာသည်။ ပြီးမှ စကားပေး
 တစ်သုံးချက်။

မေ့
 သေပြီ။

မမမြင့်မိုရ်ခေါ်ဝေါ်တာနာ နားထောင်
မုံ့တတ်လို့ပဲ ပေါက်ကွဲသွား၏။
သူ ထိုင်ခဲ့တာနဲ့ မမမြင့်မိုရ်ခေါ်ဆို
ဘယ်လိုရောက်သွားသလဲ မသိတာ။

မ. ၁၁ မမ
ညာပြောတာ မဟုတ်
လား။ မမြင့်မိုရ်ဘူး
ခွဲသေပြီဆိုတာ
ကျွန်တော် လုံးဝ မယုံ
ဘူး။

ဘာလဲ
မမမြင့်မိုရ်မောင်လေးကို
လိမ်ဆင်တွေ လုပ်ကြ
နေတယ် ဆင်သို့လား
ဒါဆို လိုက်နာ။

တားတားတား မမမြင့်မိုရ် ချာနဲ့
လှေကားပေါ် လျှောက်သွား၏။

မိနပ်ပိုင်းအတွင်းအပေါ်ထပ်
ယူဇာပိခန်း အတွင်းသို့
မြန်မာ့ကလေးများ
ညောင်ပေါ်က မွေးအိုင်တွက်
ကြိုးကို ကြည့်မိသော သို့
နှိုးနှောက်တွေ ဆွဲပွက်လာရ၏

မိမိနှင့်မိမိ ပြောသလို
ကတယ်သေဆုံးသွား ပြီလား
ဘာကြောင့်လဲ... အို...
မမြန်မိုက်ဘူး... လုံးဝ
လက်မခံဘူး... မိမိမသေ
ဘူး...
၉

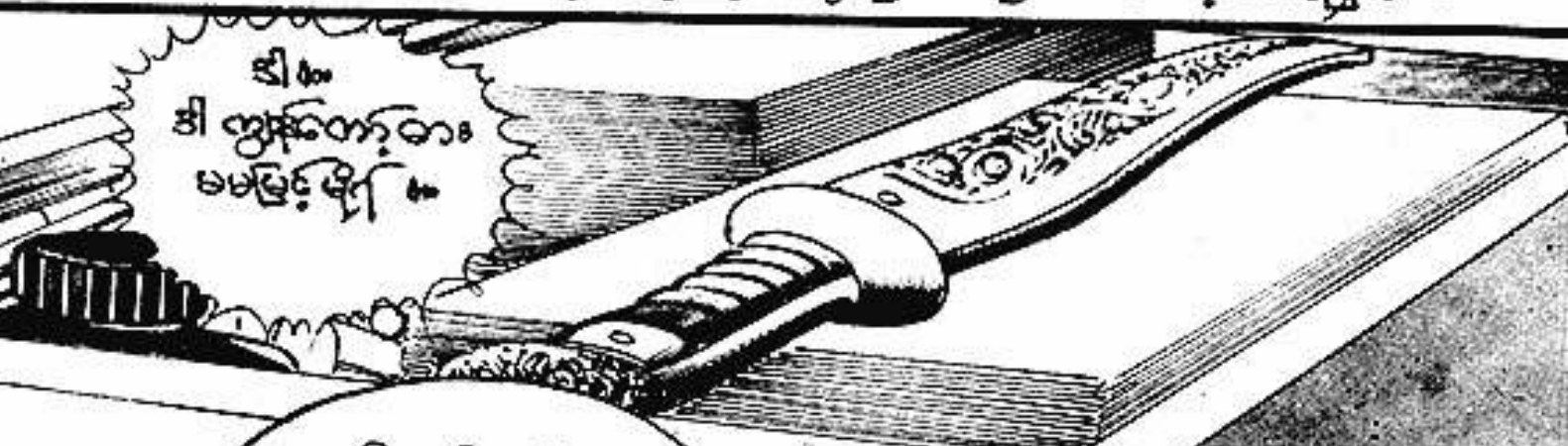

သုန္ဒရီကလေးကလေးကို ဂုဏ်ထူး
တောင်းလုံးတွေ ပျန်းကန်ကုန်းထိုး
လျက်... မိမိမြန်မိုက်လေသော
သို့တပြည့်စုံစွာ ပြုရာ လျှောက်
သွားပြီး အံ့ဆွဲကို ဖြစ်လိုက်၏

ဟာ...

သူ တုန်လှုပ်သွားရသည်... အံ့ဆွဲအတွင်းမှာ သွေးများ မကြောက်သေးတဲ့ ဓားမြှောင်

ဒါ...
ဒါ ကျွန်တော့်ဓား
မမမြင့် မိုက်

ဟုတ်ကယ်မောင်လေး
အိမ်ခန်းနဲ့ပဲ မှူးသက်ပိုင်
ဆိုတဲ့ လောင်းမလေးတို့ မင်း
မသေမချင်း ထိုးသတ်အ
တာ

ဟာ

မနေ့ညက
မမမြင့်မို့ အိမ်မှာ
တစ်ခု သွားတာ မောင်လေး
မှတ်မိသား။

မှတ်မိ
တယ်။

မမဒင်နာက
ညတစ်နာရီလောက် ဖြစ်
ရောက်တော့ မောင်လေးအိပ်နေထဲက
အော်သံကြောင့် မမ တံခါးပွင့်
ဝင်လိုက်တော့။ မောင်လေး
လက်ထဲမှာ သွေးစွန်းနေတဲ့
ခါးမြှောင်ကို တွေ့ပြီး

မို့။
မှတ်ရော။
မမမြင့်မို့

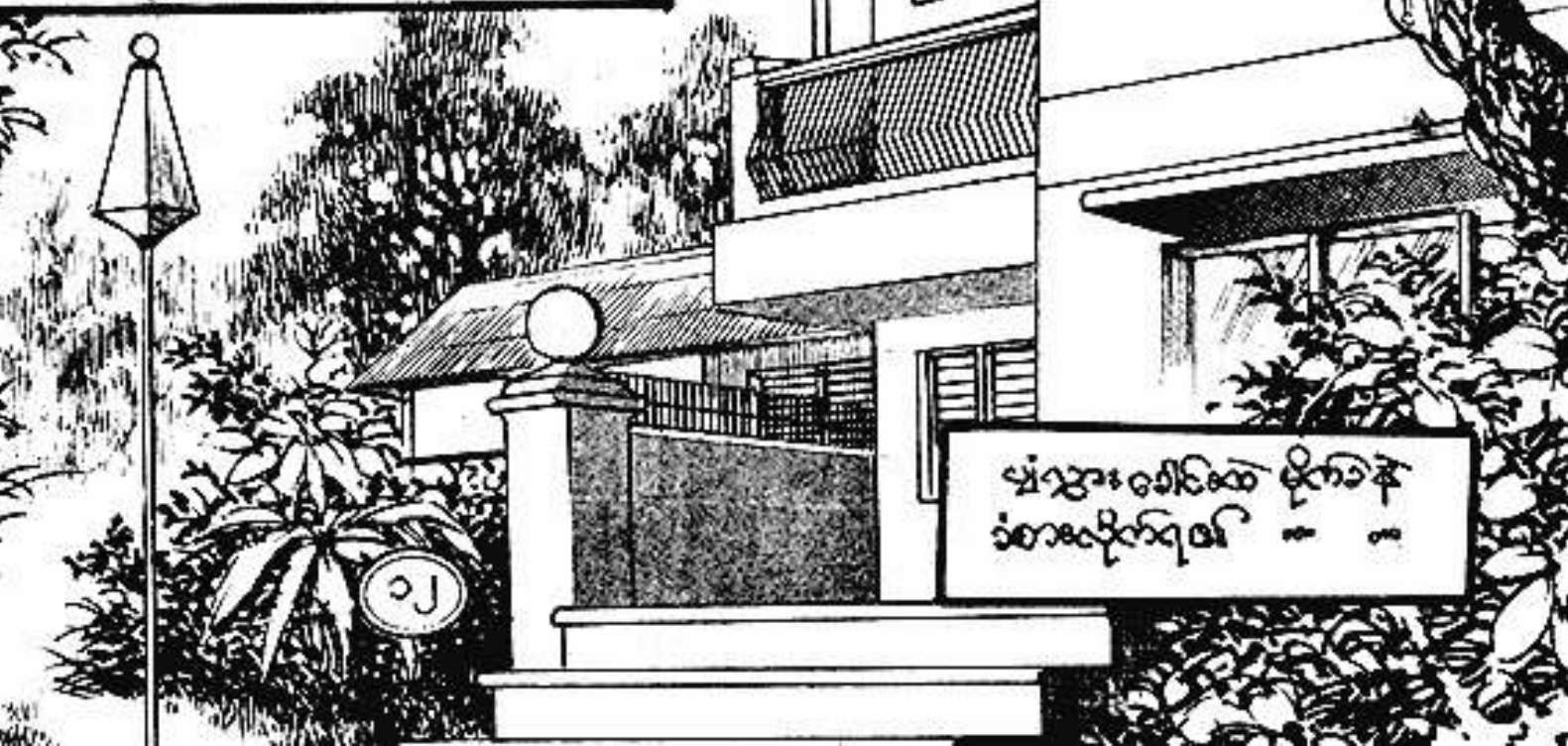

အဲဒီ
မျှသာပိုင် ဆိုက်
ကောင်မလေးက ဥတင်ပေါ်မှာ
ပျော်တော့နဲ့... သေ...
သေနေပြီ...

ဒါ
တကယ်
သေပြီ...

ဒါနဲ့ မမလဲ
မောင်လေးဆီက ဘေးကိုသိမ်း
စိတ်ငြိမ်သေးနှစ်လုံး ချော့ပြေးတိုက်လိုက်
တော့မှ မောင်လေးပြန်အိပ်ပျော်သွား
တယ်... မမလဲ မောင်လေးအိပ်
ပျော်သွားမှ မျှသာပိုင် အလောင်းကို
ယူ ကားထဲထည့်ပြီး အဝ
သွားပျောက်လိုက်တယ်...

ပျံ့သွားစေရင်းထဲ မိုက်ခနဲ
ခံစားလိုက်ရ၏... ..

မမမြင့်မိုရ်က ဆက်ပြော
နေဆဲ။ စကားတွေကို
မကြားတတ်ချက်ကြား
တတ်သွားပုံ။

မောင်လေးကို
လူသတ်မှုနဲ့ ဒုပမ်းမှာ
မမ မကြည် ရက်ဘူး
ဒီကမ္ဘာလောက ပေါ်မှာ
ဒာသင်ဆုံး လွှမ်းဆိုလို့
မောင်လေးနဲ့ မပတ်
ရှိကြတာ။

မောင်လေးဟာ
လူသတ်မှုနဲ့ သေဒဏ်ကျမယ်
ဆို မမမြင့်မိုရ်က ဒာသင်ဆုံးဟာ
ပြီး မောင်လေးနဲ့ ဒာသင်ဆုံးမလွန်
တဲ့ လိုက်ရဲ့ မှာပဲ။ မမမြင့်မိုရ်
မောင်လေးကို ချစ်လွန်းလို့ ဆိုတာ
မောင်လေးယုံပါ။ မမမြင့်မိုရ်တို့
စက်ရဲ့ ဖုန်းနံပါတ် (867420
PARENTA) မှီဆက်တွေများ
မောင်လေးမလေ့နဲ့။

နောက်ဆုံးစကားကြောင့် ပျံ့လွှား
နားနှစ်ဖက် လောင်ပန်း ဝိတ်မိပါသလို့လေ

ဒီကောင်က အကောင် မမမြို့မိုက်ခင်ကတော့ လုံးဝ
အပြစ်ထွက်ခွင့် မလေး နှစ်ဝတ်ပြုသောကံမပွဲ
သွားဘဲ အပြစ်ထွက်ခွင့် မပြုသလို မမမြို့မိုက်ခင်
ကိုယ်တိုင်သမား သူမရဲ့ ကုသိုလ်တရား နှစ်ဝတ်
ညွှန်ကြားသည့်ကံလွှာပေါ့။ အယ်ဒီ မသွားဘဲ
သူ့အား ကလေးငယ် တစ်ယောက်နဲ့ပတ်
ဥတ်ခြည် မပြတ် လောလုခြည်ပုံနော်။

မြင်နိုင်လျှင်သူသမား အပြစ်ထွက်ခွင့်ပါ။ နှစ်ယောက်တို့ လက္ခဏာ
မိနစ်နှင့်တမျှ သက်ရောက် ကြောင့် ဝမ်းနည်းပိတ်က သူ့နဲ့သမားအား
ဖိစီးနေပြီသည်။ အပြစ်ထွက်ခွင့် မြို့မိုက်ခင်ကတော့ သူ့နဲ့
လက္ခဏာမြင်ရန်အသံထွက် ဖြစ်နေကြရာနေရာထဲတွင် မြင်လျှင် သူ့နဲ့
သမားတို့ ပိုမိုလွယ်ခဲစွာရမည်။ ကာယကောသလ အပြစ်က ကိုယ်တိုင်
ကပူတယ် စိတ်ပျော်စရာသော အပြစ်နဲ့သမား ပန်းတင်ပွင့်ကို ကိုယ်တိုင်
ကတိတရားနားဝစွာ ဖွားဖွားဆိုက်ဆိုက်ပူသလို။

မိမိတို့အားလုံးပင်တော့ အာရုံစိုက်မှာ
 ဘိုးဘိုးဦးဘထက်နဲ့ ဒယ်ဒီ ဦးဘောင်
 ဇွန်ထက်ကို မွတ်နိုးသော ပုံပါသေးရင်
 သူတို့ ဓာတ်တစေ ခြောက်ဖက်မက်
 တစ္ဆေလို ဖြစ်နေတဲ့ စက်နဲ့ ဖုန်းနံရံ
 ဗို့ဒွယ်ဆက်အဖြစ်တောင် မျှော်လင့်
 ပြခဲ့သလား ဘိုးဘိုးဦးဘထက် ...

ဘိုးဘိုးဦးဘထက်သည် လယ်ရွယ်
 ထု လူမျိုးပါက်ကတည်းက
 ဥပမာကြွယ်ဝသော မိသားစု၏
 တစ်ဦးတည်းသော သားဖြစ်သူ
 ပီပီ လွေလွန်းကလေးနဲ့ပဲ အူ
 ဖြစ်၏ ... ဗိုက်ဆဲချမ်းသာ
 တာနှင့်အမျှ ဘိုးဘိုးဦးဘထက်
 ဘဝတွင် ရောင်ပုံ မိနစ်မတော့
 ပိုမိုပိုမိုလည်း သည် ...

နောက်ဆုံး မိဘနှစ်ပါးက ခြေမြှင့်သွားတောင်ဆိုပြီး
 ဘွားဘွားဖြင့် စိစစ်နေရာချလေ့ရှိ၏ ... သို့ရာတွင်
 သည်း ဘိုးဘိုးဦးဘထက် သူ့ဘာလျှင်လျှင်မိတ်ကို
 ဝေလှာနဲ့ပါ ... ဒယ်ဒီ ဦးဘောင်ဇွန်ထက်
 လွေးပြီး သိပ်ကြောက် ဘွားဘွားဖြင့် ကြာရှင်း
 လိုက်ကြ၏ ...

နောက်ပိုင်း ဘိုးဘိုးတစ်ယောက်
သူ့အမြင်အာရုံဖြင့်သူ နှုတ်ဆက်စစ်
ဖော် (NEURDSES STIPHTS)
ဟုခေါ်သည်။ ဦးနှောက်ထဲကသဘာဝ
ရောဂါပိုး ဝင်ရောက်ပြီး စိတ်နှောက်တာ
ဆုံးပါးလွယ်လွန်းပါသည်။ နောက်
ဒယ်ဒီ ဦးနှောက်ဒွန်လက်

အပူဖိုကတော့ ဘိုးဘိုးတို့ဘဝလက်
ရဲ့အမြင်ဆိုးကြောင့် ယေဘု
တပင် အသောက်အစား
အပျက်အပါးတစ်ခုရင်းရင်းရင်းရင်း
သို့သော် ... မာမိနှင့်သက်ဆက်
တော့ ဘိုးဘိုး၏ အချုပ်အခြာကြီး
ကြောင့် မာမိဘက် အသိုင်းအဝိုင်း
က တုတ်တက်ပြန် စားတက်ပြန်
မာမိကလည်း ဒယ်ဒီကို ချစ်လွန်း
သဖြင့် နောက်ဆုံး အချိန်နဲ့ ဦးနှောက်
ဒွန်သည် ...

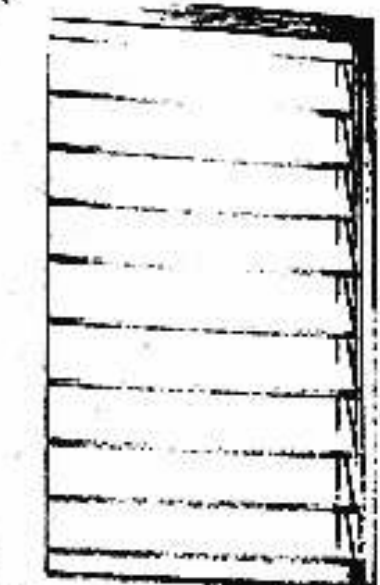
ထိုအချိန်ကတော့ ဒယ်ဒီမှာ ယာယီအာရုံ
အာရုံအာရုံစွာ စိတ် အားယေဘုကြောင့်

< DEPRESSION > ရှိသည်။ နောက်ပိုင်း ထိုစိတ်ဓာတ်လျှော့ဆင်းမှုရောဂါ
< DEPRESSION > မှ < SCHIZOPHRENIA > အဖို့ ကူးပြောင်းခဲ့ သည်ဟု
ဆိုသည်။

အသံဒီဆုံးသောလည်း ဘိုးဘိုး
နှိပ်ထက်ဆိုပင် < SDAI 2.0 PHR-
ENTER > ခေါ်သည့် စိတ်ကစဉ်
တစ်ဦး လျှောက်ဖြင့် ရှေးဟုတ်ပြီး
ဆုံးခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

ထိုကောလိပ်မှ ဗျာ မှီရိုးထုတ်
လှိုက်တက်ကြွသည်ဟု ဆေးယူသ
ကွမ်းစာအုပ်ထုတ်ပြီးတော့ ဖတ်လေ
ငါ့ကို မမမြင့်ပိုက်ရက် ပြောလွှာ
ရှင်းရှင်း ပြောလျှင် အရှုံးမှီရိုးထုတ်
ပေါ့။ မှူးဖြင့် ညှပ်ယူတော့ဖြင့်
တော့ ဒါတွေကို မှူးမသိပါ။
သုတေသနရဲ့ ရှင်းမပြောဘူး။

သိရတာက မှူးရဲ့
ဖောင်နှိုင်းစိုက်
ယောင်ယိုင် မည်ပုံ
စုံစမ်းသိရှိသွားလဲ
မသိချေ။

နောက်ဆုံးမှူးကို အိမ်ပြင်
ထွက်ခွင့်မပြုတာမျှ သူ့နောက်
သို့ မှူးပိုက်ရက်စိတ် အဖြစ်
ခွဲတော့ သူ့ရင်ခွင်ထဲ
တစ်ခုတော့ ခိုသိမ်းမှူးသည်
မှူး သေဖြေ။

အာရုံမှာ ချစ်သောမျှော်လင့်၊ မျက်နှာလှလှ
လေးကို ဖြစ်ယောင်ရမ်း ခြေကွပ်သတ်
ရှိန်မိပါသည်

မူလရည် ...

မောင်လေး

ဪ ...
မေ့ကြိုမိပြန်

ဘာလို့
တွေ့နေတာလဲ
မောင်လေးရဲ့ ... မေ
မိတ်ပြန်ပြီးပြီ ...
ကျွန်းလွန် ပြီးရင်
ထမင်းစားကြရအောင်

မှူးသေပြီ။ နောက်ရက်မှာတော့
အိမ်ဖော်တော်မြို့သွားအသွယ်မှ
ထွက်သွားသဖြင့် စားသောက်ဖို့
ကိစ္စ မမမြင့်မို့ရဲ့ ကာကန့်ယူနေ
ရသည့် ... နောက်ခံပုံဖော်သစ်
တလည်း ရှာမရသေး ...

ဒီညနေ
မမမြင့်မို့ရဲ့အောင်လေး
ပြန်လာတဲ့ ငါ့ခွဲစင်းလုံးမကြာ
အမိန့်နဲ့ ပုဆိုးချီချီ
ကြော်တွေ ချက်ထားတယ်
ဟဲ့ ... ဂ

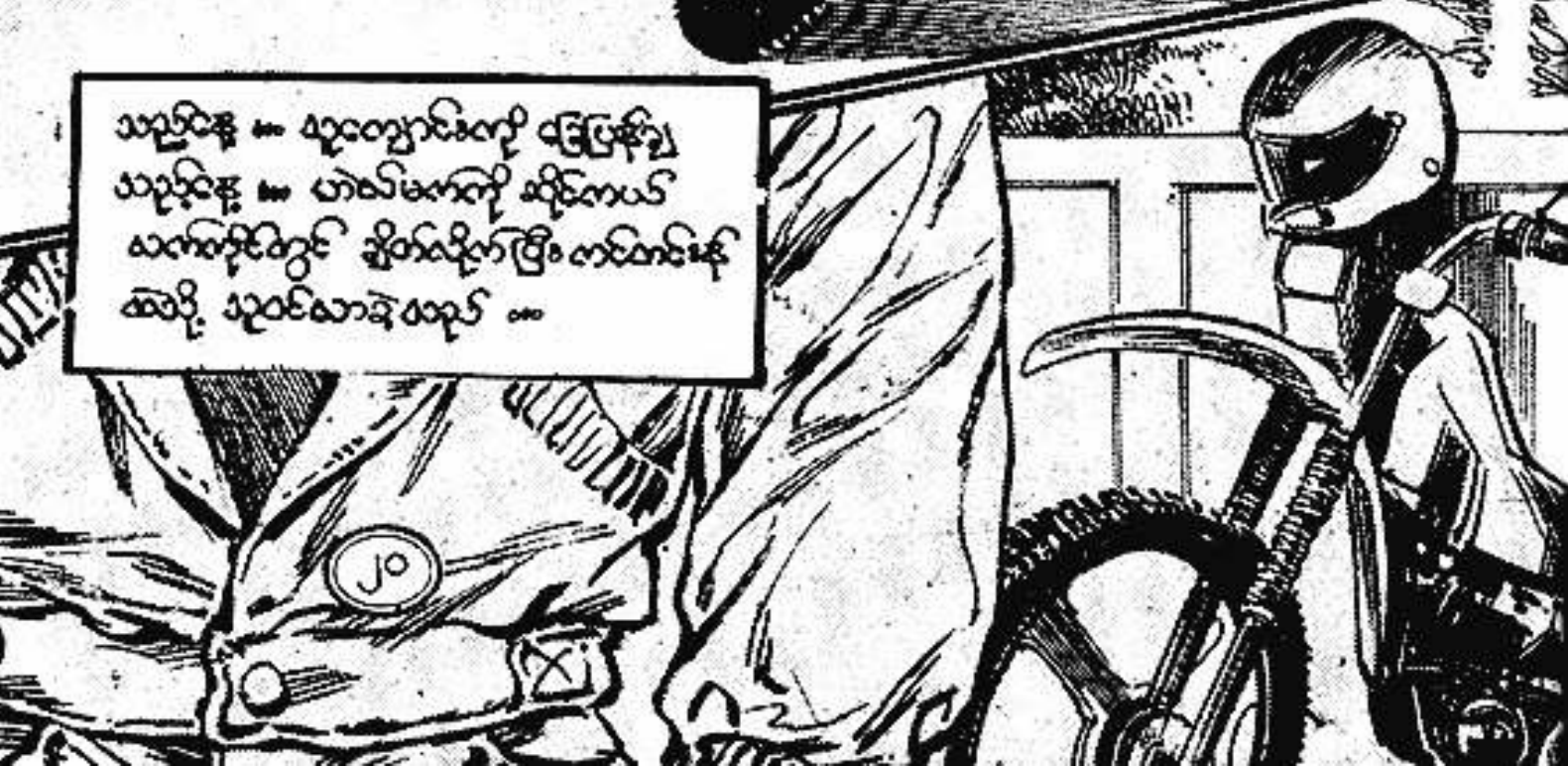
သုလေးဖန်စွာ ထလိုက်ဖြစ်သည် ...
သတိရတယ် မှု့ရယ် ...

စာမေး

မြို့တွင် ဆိုင်ကယ်ကို ကျောင်းဝင်း
ထိပ်တွင် ချိတ်နှိပ်ခြင်းဖြင့် ချိတ်
ဆိုင်ကယ်ပေါ်တွင် ... ကျောင်းဝင်း
ပတ်လမ်းအတွင်း စီးလာပြီး
ကင်တင်နှင့် ရွှေအင်ဂျင်
တို့နှင့် ဂုဏ်ထူးရ၏ ...

သုညင်းနှင့် ... သုညင်းကျောင်းကို ခြေဖြင့်ချ
သုညင်းနှင့် ... မာသ်မာကို ဆိုင်ကယ်
မာသ်မာတွင် ချိတ်ဆိုင်ကယ်ဖြင့် ကင်တင်နှင့်
ထိပ်တွင် သုညင်းသာခိုသည့် ...

မိမိတို့က မရည်ရွယ်ပါဘဲ ထောင့်သုံး
စာပွဲပြာလေးသိသို့ ဦးစားပေးမိမိ
ပြီးမှ တုံ့ပြန်ရမည် ...

ထိုထောင့်သုံး စာပွဲပြာလေးက
မျှနား အမြဲထိုင်နေကျသုံနေကျ
နေရာလေး

ဒီအချိန်မှာ ဖြစ်နိုင်သမျှ
သန့်ရှင်းသော ထိုင်ခုံ
ပြောရမည့်အတိုက်ကို
အတတ်နိုင်သုံး မေ့ထား
ချင်၏ ... မျှနားပတ်
သက်၍ အာမေဏီမကွေး
ချင် ... မေ့ထားချင် ...
ပျံ့သွား အနီးသုံး စာပွဲ
တစ်သုံးမှာ ဝင်ထိုင်
လိုက်သည်

ဟော...
အစ်ကိုလေး ပျောက်နေ
ပါလား... မရှိအစ်မချော့ချော
လေး ဒီနေ့ မပါပါလား...
မှောင်အသိုင်းဝဲနေ
အစ်ကိုလေး...

ဒေါ့...

သူ့ခေါင်းပေါ်မှာ ပြုလုပ်မှု သစ်မင်နေတဲ့ စာပွဲတို
ခွာတိုက်လေး ယူစားပြောနေ ခွာမျှားမာညာ
ယူ စီကရက်ကဲ့လို ထုတ်ယူလို့ရ...

စီမံကိန်းကော်မရှင် ထုတ်ချက် မိမိတို့
ဒါတွေမှာ မှု့တို့ ပြုတ်ခံနဲ့ မြင်လောက်
လျှောက်ပါ၏ ။ သို့ နှစ်ပို စီမံကိန်း
ယောက်ကောင်တွေပေါ် ပတ်ဝန်းကျင်
မှု့ ပြုတ်ခံပေး ထုတ်ချက်တွေနဲ့ ဤကော
နွတ်ခမ်းဥပဒေ ခွဲတတ်ဟန်တို့
စာမှတ်ချက်လျှောက်၏ ။ မှု့ချယ် ။
စွဲသွတ်ပါ ။

ဒါနဲ့ မောင်တင်က လေဆွင့်ရွက်တွေ
ဟာ ။ မှု့မပြုတ်တို့ စီမံကိန်းကော်
မောင်ရှင်ထုတ်ချက် မြို့ လောက်ကျမ်းနေတဲ့စီမံ
ရုံပါ အိယာတွေ ဒါရက်ပြန်တွေနဲ့ မှု့မိသတ်
နေတာ မှု့သာ သိရင် မောင်တို့နားလည်
မှာသာ ။ မှု့မိတို့ စီမံကိန်းဟာ
သာကွယ် ။ မှု့တို့ ဒါရက် မှု့တို့ နှုတ်
ကိုယ်တွေကို မောင်တို့ မေ့မရပါဘူး

လောကောင်
ဗွဲကျွေး ၁၈

သုတုနွဲ ၁၈

ဟူနွဲကျွေးမုာ်ဒုက္ခဆုံ
အာဝ်ဆုံ မေဍုာ်တု သုတုနွဲ ၁၈
သုတုနွဲ ဝတ်မုာ်အာရ
သုတုနွဲမုာ်ဝတ်မုာ်မုာ် ၁၈

မင်း
ကပ်သွင်ဒုက္ခ
ဗွဲကျွေး ၁၈

အာမြင်လို့ပဲ
ငါ မဆွဲလေး ခဏ
သွားနေလို့။

ငါ သိပါသလား။
မင်းသမီးမတော်လို့ ငါ
မင်းတော် ပုန်းဆက်တာ။ မင်း
အစ်ကို မမမြင့်မိုက်က ဆိုတဲ့ထွက်သွား
တယ်ဆိုလို့။ ဒါနဲ့ မင်းတို့
ငြောထရာ ရှိတယ်။

အာသိ
လွှာနဲ့

မင်းတို့
မျှော်သက်ဖို့
သတင်းတစ်ခု
ကြားလို့။

မျှော်လင့်တိုင်းဆိုရင်
မင်းနဲ့ မင်းမောင်
တို့နှစ်ယောက်မိလေ
သလား ...
လှည့်နေတာ ...

မင်းနဲ့
မျှော်လင့်တိုင်း
ဘာပြီသနားဖြစ်
သေးလား ...

မဖြစ်ပါဘူး
မျှော်လင့်တိုင်း

မျှော်လင့်တိုင်း
လျှောက်နေလို့တဲ့ ... အိုးထွက်
သွားသလို ... ဂျာနယ်စာအုပ်
လိုက်ပြောသလိုလို သဘာဝထွက်နေလို့
ငါက မင်းနဲ့ တိုင်တိုင်ချိတ်သွားပြီ
ထင်နေတာတဲ့ ... ဒါဆို ...

သူ့ = သူ့နဲ့ငါ
မတွေ့တာကြာပြီ လှည့်နှစ်
ငါ မမမြင့်မိုရ် လိမ္မော်
ဓမ္မဇယားတက်သွား
တာ =

ခွေးငယ် =
ပထမတော့ မင်းသံပြောစဉ်
မျှသက်ပိုင်ဆံ ကျောင်းမတက်ဘူး
ဆိုတော့ ငါတို့ သက်မာတို့က မင်းတို့
နှီးပြောသွားကြပြီ ထင်နေတာ
မျှသက်ပိုင် အတိုးကြီးက မင်းတို့
မသက်ဘူးလို့ ငါယူထားတာ
လို့ =

ဒါဆို
ထူးဆန်းနေပြီ ပုံသွား
မျှသက်ပိုင် ဘယ်လိုပုဂ္ဂိုလ်
နေသလဲ =

ငါ =
ငါ မသိဘူး
လှည့်နှစ်

ဗွံလွှား သူတို့ ပြေးကြောင်ကြောင်
ကြည့်နေတဲ့ လှည့်နေတဲ့ အမှုအယာ
မပြောရဘဲ ငါနဲ့ရင်း ဝေါင်းပါ
ယမ်းပြ လိုက်မိသည်

နေပါဦး
မင်းက လိုပွဲရည်စား
တစ်ယောက်လုံး ပျောက်နေတယ်
ဆိုတာတောင် ဘာမှ မသိရသလို
အေးတိအေးတက် ဒီလိုနဲ့
ရှုပ်သေပြီနဲ့ ဘာဖြစ်နေသ
ဗွံလွှားရ

ဟာ ... ဘာမှ
မဖြစ်ဘူး ... ငါ ...
ငါ ဝေါင်းတိုက်နေလို့
လှည့်နေ

ဇွဲဝက် ...
အံ့နဲ့ကွာ

ဟိဟိဟိ

ဟိဟိ
ဟိဟိ
ဟိဟိ

ပျံ့နှံ့သော ဆိုင်ကပ်ကားတိုက်လွှဲ
ပေါ်ကိုင်ကို အောက်ရင်မိစဉ်
ဧည့်သည်ဆီမှ ဗုဒ္ဓဗြာဟ္မဏ
ယံက ထွက်ပေါ်သောသံညာ...
ပျံ့နှံ့သော ဧည့်သည်တွင်း
သွမ်းဝင် သိုက်ခံ... ..

ဧည့်သည်ဆီမှာ တစ်မာခက်ထန်
ဆုတံ ဗြာဟ္မဏဖြင့် မမေ့နိုင်မိရုံလေး
သံဖြင့်မိုက်ခက်နှင့် လေ့မိမိမကမ်း
ဧည့်သည်လောကမှာ အိမ်ငှက်မသေ
နုနု... ..

Je

မြစ်ကွင်းတစ်ခုမှာ ချောင်းတစ်ခုလုံး
ပစ္စည်းတွေ မှန်ကွဲစေတဲ့ ဖြစ်
ပွားလို့ ဘုရား ...

ဟင် ...
မောင်လေး

ဘာဖြစ်နေ
တာလဲ မေမြင့်မိုး ...
ချောင်းတစ်ခုလုံးမှာ ပွား
လို့လို့ ... ဘာတွေ
ပေါ်လာလို့ နေတာ
လဲ ...

မြို့ထဲမှာ
လူတစ်ယောက်နဲ့
တွေ့လို့ ...

ဘယ်သူလဲ
မေမြင့်မိုး ...